

**Pagbasa sa Lumang Tipan – Genesis 3:1-24 – Pagbasa sa
Bagong Tipan – Roma 7:7-25**

**Ito ay Pinaniniwalaan Ko
Na Ang Tao ay Isang Makasalanan
“Ang Pangangailangan na Magkasala”
Efeso 2:1-3**

Wayne J. Edwards, Pastor

Sinasabi ng Bibliya na ang pagrerebelde ng tao laban sa Diyos at ang kawalang-katauhan ng tao sa tao ay dahil ang tao ay makasalanan, hindi lamang sa teorya o sa praktika, kundi sa likas na katangian.

- Sa Roma 5:12 , sinabi ni Apostol Pablo, ***“Kaya nga, kung paanong sa pamamagitan ng isang tao ay pumasok ang kasalanan sa***

sanlibutan, at ang kamatayan sa pamamagitan ng kasalanan; kaya, ang kamatayan ay dumaan sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala.”

- Nakalulungkot, karamihan sa mga naligtas sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos ay hindi lubos na nauunawaan ang kabigatan ng kasalanan.
- Kahit na ang kanilang mga mata ng pananampalataya ay nabuksan ng Espiritu ng Diyos, at ang kanilang mga puso ay napuspos ng pag-ibig ng Diyos, at ang kanilang mga buhay ay binago ng Anak ng Diyos, dahil sa natitira sa kanyang lumang kalikasan ng kasalanan, ang tao ay hindi pa rin tingnan ang kanyang sarili bilang isang makasalanan na iniligtas sa pamamagitan lamang ng biyaya, sa pamamagitan lamang ng pananampalataya, at kay Kristo lamang.
- Ang katotohanang iyon ay maaaring hindi maging katotohanan sa sinuman sa atin hangga't hindi tayo nakatayo sa harapan ng Panginoon, na nalaglag ang katawan nitong makasalanang laman.

Ang Tatlong Pananaw sa Kalikasan ng Tao:

- **The Doctrine of Total Depravity** – ang nawawalang tao ay patay na sa espirituwal at napakadilim sa kanyang espiritu at isipan, na hindi niya kayang talikuran ang kanyang kasalanan at yakapin ang ebanghelyo sa kanyang sariling kalooban.
  - Habang ang nawawalang tao ay dapat makipagtulungan sa gawain ng biyaya ng Diyos, ayon sa Efeso 2:4-5 , ito ay pagkatapos ng “pagpabilis” ng Banal na Espiritu.
  - Ang pananaw na ito ay tinanggap ng mga unang ama ng simbahan at nakasaad sa Baptist Faith and Message 2000 – *“Tanging ang biyaya ng Diyos ang makapagdadala sa tao sa banal na pakikisama sa Diyos at makapagbibigay-daan sa kanya upang matupad ang layunin ng Diyos sa paglikha.”*
  - Kasama sa mga sumusuportang talata ang Isaias 53:6 , at Roma 7:14-18

- **Ang Doktrina ng Pelagianism** - ang nawawalang tao ay espirituwal na maayos sa kanyang pagsilang at malayang pumili sa pagitan ng mabuti at masama.

ika

- Si Pelagius, isang teologong Griyego noong -5 siglo, ay labis na naimpluwensyahan ng mga Estoiko na itinanggi niya ang doktrina ng orihinal na kasalanan at sinabing likas na mabuti ang kalikasan ng tao hanggang sa piliin ng bawat tao na magkasala.
  - Habang ang pilosopiya ni Pelagius ay itinuturing na erehe at hindi itinuro sa mga teolohikong paaralan, ang kanyang konsepto ng kasalananang kalikasan ng tao ay naging “indibidwalismo” at kalaunan ay naging “humanismo.”
  - Ang hamon ng nawalang tao ay ang paghahanap ng kahulugan at layunin sa buhay sa pamamagitan ng kanyang personal na paghahangad ng moral na kahusayan.
- **Ang Doktrina ng Semi-Pelagianism** – ang nawawalang tao ay hindi nangangailangan ng biyaya ng Diyos para maligtas – ang nawawalang tao ay maaaring magligtas sa kanyang sarili sa pamamagitan ng pagtanggap sa biyaya ng Diyos kung ninanais niya.
  - Ang pananaw na ito ay makikita sa mga simbahan ngayon sa pamamagitan ng teolohiya ng Arminianismo, na ginagawang nakasalalay ang kaligtasan sa pagpili ng tao lamang, at sa gayon ay itinataas ang responsibilidad ng tao kaysa sa soberanya ng Diyos.
  - Ang Arminianism ay isang mapangwasak na pagkakamali sa doktrina na bumubulag sa isipan ng hindi mananampalataya sa tunay na mensahe ng kaligtasan sa pamamagitan lamang ng biyaya, sa pamamagitan lamang ng pananampalataya, at kay Kristo lamang, at nililinlang sila sa paniniwalang sila ay maliligtas sa pamamagitan ng kanilang pagsang-ayon sa mga pangunahing alituntunin ng ebanghelyo. at ang kanilang mabubuting gawa.

Sa Efeso 2:3 , ipinahayag ni Apostol Pablo ang ugat ng kasalanan sa pagsasabing, **“Tayo ay likas, mga anak ng poot,”** na nangangahulugang ang tao ay hindi makasalanan dahil siya ay nagkakasala, bagkus ang tao ay nagkakasala dahil siya ay isang makasalanan sa pamamagitan ng kalikasan at sa pamamagitan ng pagpili.

1. Ang Paglikha ng Tao – Mga Taga- Efeso 2:1 – “...at Siya (Diyos) ang inyong binuhay (ginawang buhay), na mga patay sa mga pagsuway at kasalanan.”

- Ang tao ay hindi produkto ng ebolusyon. Ang hindi napatunayang teorya na iyon ay pinabulaanan ng unang talata sa Bibliya - **“Sa simula, nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa.”**
- Ipinapalagay ng teorya ng ebolusyon na walang Diyos at, samakatuwid, walang mas mataas na awtoridad kaysa sa tao mismo - ibig sabihin, "humanismo."
- Ayon sa Genesis 1:26-27 , ang tao ay ang “korona” ng nilalang ng Diyos, na hinubog sa isip ng Diyos, nilikha ayon sa larawan ng Diyos, dinisenyo upang magkaroon ng pakikisama sa Diyos, at maglingkod bilang repleksyon ng mismong kaluwalhatian. ng Diyos.
- Ang Westminster Confession of Faith ay nagbabasa...
  - **“ Pagkatapos gawin ng Diyos ang lahat ng iba pang nilalang, nilikha Niya ang tao, lalaki at babae, na may makatwiran at walang kamatayang mga kaluluwa, na nilagyan ng kaalaman, katuwiran at tunay na kabanalan, ayon sa Kanyang sariling larawan, na may nakasulat na batas ng Diyos sa kanilang mga puso, at may kapangyarihan. upang punan ito; at gayon pa man sa ilalim ng posibilidad na lumabag dito, na naiwan sa kalayaan ng kanilang sariling kalooban, na napapailalim sa pagbabago. Maliban sa batas na nakasulat sa kanilang mga puso, tumanggap sila ng utos na huwag kumain ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama; na habang iniingatan nila, sila ay masaya sa kanilang pakikipag-isa sa Diyos at may kapangyarihan sa mga nilalang.”**

2. Ang Desisyon ng Tao – Mga Taga- Efeso 2:2 – “...Na noong una ay lumakad kayo ayon sa takbo ng sanglibutang ito, ayon sa prinsipeng kapangyarihan ng hangin, ang espiritu na ngayon ay gumagawa sa mga anak ng pagsuway.”

- Para sa mga kadahilanang alam lamang ng Diyos, pinahintulutan ang kasamaan na tuksuhin sina Eva at Adan, at sa gayon ay nagsimula ang pag-ikot ng kasalanan na nahawa sa bawat tao na isinilang o isisilang pa.
- Bago pa nilikha ang lupa, si Satanas ay umiral na bilang ang pinakadakilang anghel na nilikha ng Diyos. Ang pangalan niya ay “Lucifer,” na nangangahulugang “bituin ng umaga.” Siya ang namamahala sa papuri ng langit.
- Ngunit sa halip na mamuno ayon sa disenyo sa kanya ng Diyos, gusto ni Satanas na mamuno at maghari sa kanyang sarili - gusto niya ang pagkakapantay-pantay sa Diyos, at ang Diyos ay walang pagpipilian kundi palayasin siya sa langit at sa lupa.
- Upang bigyang-katwiran ang kanyang pagsuway, gagawin ni Satanas ang lahat ng kanyang makakaya upang salungatin ang gawain ng Diyos at hikayatin ang iba na sundin ang kanyang masasamang paraan.
- Itinanim ni Satanas ang binhi ng paghihimagsik sa isipan ni Eva sa pamamagitan ng pagtatanong sa Salita ng Diyos: **“Sinabi ba ng Diyos na huwag kayong kakain sa bawat puno ng halamanan?”**
  - Binaluktot ni Satanas ang Kasulatan upang umangkop sa kanyang masamang hangarin. Hindi sila pinagbawalan ng Diyos na kumain ng “anuman” sa mga puno sa hardin – isa lang!
- Si Satanas ay nagtanim ng binhi ng pagdududa sa puso ni Eva sa pamamagitan ng pagtatanong sa mga motibo ng Diyos : **“Kayo ay hindi tiyak na mamamatay! Sapagkat alam ng Diyos sa araw na kayo ay kumain niyaon, ang inyong mga mata ay madidilat at kayo ay magiging gaya ng mga diyos na nakakaalam ng mabuti at masama.”**

- Inakusahan ni Satanas ang Diyos na ipinagkait sa kanya ang kaalaman ng mabuti at masama, na gagawin siyang “kapantay ng Diyos.”
- Nang mahulog sina Adan at Eva sa mga kasinungalingan ni Satanas, ang kasalanan ay nagmula sa puso ng tao, at ang maling kalikasang iyon ay ipinasa sa lahat ng tao upang ang lahat ng tao ay likas na makasalanan at sa pamamagitan ng pagpili.
- Anuman ang salitang ginamit sa mga banal na kasulatan para ilarawan ito, ang kasalanan ay palaging may kasamang positibong paghihimagsik laban sa Diyos at negatibong paglabag sa Kanyang mga pamantayan ng kabutihan.
- Ang pamantayan ng Diyos para sa pagpasok ng tao sa langit ay pagiging perpekto, at anuman ang pagsisikap ng tao na makapasok sa langit nang hindi umabot sa pamantayang iyon, siya ay “makalampas sa marka!”

3. Ang Kalagayan ng Tao – Efeso 2:3 – “*Tayo ay likas, mga anak ng poot, gaya ng iba.*”

- Mula sa Genesis 3 hanggang Genesis 6 , inilalarawan ng Bibliya ang bawat uri ng hindi gumaganang pag-uugali na alam ng tao.
- Ito ang ibig sabihin ni Apostol Pablo sa Mga Taga Efeso 2:3 nang tukuyin niya ang buong sangkatauhan bilang “***mga anak ng galit, ayon sa kalikasan.***”
- Bagama't hindi nawawala ang ating pagiging makasalanan kapag tinanggap natin si Jesu-Kristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon, ayon sa 1 Juan 3:9 , kapag tayo ay ipinanganak na muli, tayo ay nagmamana ng isang bagong kalikasan - ang Banal na Espiritu ay nananahan sa atin; pagbibigay sa atin ng kapangyarihang kailangan natin upang madaig ang hatak ng laman.
- Samakatuwid, tulad ng sinabi ni Apostol Pablo sa Roma 6:11, dapat nating “ ***ituring ang ating sarili na mga patay na sa kasalanan, ngunit buhay sa Diyos, sa pamamagitan ni Cristo Jesus.***”
- Ang pinakamaliit na kasalanan ay humahadlang sa ating pakikisama sa Diyos. Ngunit kung ipagtatapat natin ang ating mga kasalanan sa Diyos at tatanggapin natin si Jesus bilang ating tagapagdala ng